

PROP DE VOSALTRES

Dia del Seminari

Estimats diocesans:

Hi ha realitats i situacions que provoquen a l'ésser humà diverses emocions, com estranyesa, repulsa, adhesió, dolor o alegria, i són fàcils d'identificar perquè causen molts problemes socials. Qualsevol de nosaltres podria fer una relació d'allò que passa al nostre voltant i que ens omple de preocupació: les guerres, la fam, les desigualtats, el tràfic de persones, el maltractament de les dones, la sequera, les migracions i un llarg etcètera.

Els cristians acudim a Déu per sol·licitar ajuda davant d'aquestes problemàtiques i poder trobar una solució acceptable i beneficiosa o, almenys, per mitigar-ne les conseqüències perverses: fa unes setmanes que els bisbes demanàvem oracions per la pluja; constantment preguem per la pau i la fi de les guerres; hi ha jornades sobre els migrants i els malalts; fem campanyes de treball i formació sobre els abusos a menors i sobre l'aprofundiment del temps lliure en la joventut. Aquesta mena de recordatoris no són una cosa extraordinària en la vida dels cristians, que comptem amb Déu davant de qualsevol esdeveniment i busquem sempre el benefici de tothom. És cert, però, que les oracions no són repeticions de fórmules màgiques sinó confiança en Déu i compromís personal davant el problema.

A l'interior de l'Església també hi ha situacions que ens obliguen a demanar l'ajuda de Déu. És el cas d'aquest diumenge, que pregarem pel Seminari, pels seus formadors, pels seminaristes i per tots aquells amb responsabilitat directa en aquesta ins-

titució. L'oració cristiana és una autèntica comunicació, d'anada i tornada, on escoltem, parlem i demanem, lloem Déu i li donem gràcies. Els interlocutors són el mateix Déu i l'ésser humà que estableixen una relació fluida en què l'obediència del segon i l'amor i respecte dels dos tanquen una meravellosa unió de sentiments que permet una coherència en la vida, que és fonamental per accomplir el disseny del Creador. La petició no és una manera d'escapar o de paraitzar l'acció humana: demanem a Déu, però ens preguntem, tot seguit, quin és el nostre compromís concret en aquesta petició posada a les mans divines.

El lema del dia del Seminari d'enguany és «**Pare, envia'ns pastors**». És una oració de petició, perquè hi estem d'acord i volem que es faci realitat el contingut de l'expressió; i perquè necessitem pastors per a les nostres comunitats. Tots hem de do-

nar suport a una pastoral vocacional autèntica que animi els joves a posar-se al servei de la comunitat com a pastors que escolten, que acompanyen, que ensenyen, que promouen la santificació de tothom.

A més de la petició a Déu, que demostra la nostra confiança i anteposa la seva gràcia als sentiments humans, és important recordar la responsabilitat que tenim amb el Seminari. Cadascú, segons la seva missió eclesial, hi tindrà major o menor proximitat, però tots els membres del Poble de Déu són conscients del seu amor i de la seva obligació cap a aquesta important institució educativa: els actuals pastors, essent autèntics testimoniatges davant de la comunitat,

manifestant alegria i felicitat pel seu ministeri; les famílies, i sobretot els pares, creant un ambient on sigui fàcil per als seus fills decidir un futur ingrés al Seminari; els catequistes i professors cristians, afavorint l'estil de vida ministerial; els joves, mostrant valentia i coratge per lliurar la seva vida a aquest servei; les comunitats cristianes en general, creant espais i temps d'oració per a aquesta finalitat i valorant el servei que presten els sacerdots.

Necessitem canviar el curs de les coses i no quedar-nos paraitzats per les dificultats i mancances. Necessitem treballar units en l'important desenvolupament de la pastoral vocacional.

Amb la meva benedició i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

100.000 euros per a reparacions de parròquies

La Comissió diocesana de Patrimoni del Bisbat distribuirà més de 100.000 euros entre els rectors de diferents parròquies de la diòcesi que han sol·licitat ajudes per afrontar petites reparacions als respectius temples o cases abadia.

Entre les parròquies que havien sol·licitat pressupost i se'ls ha assignat una aportació econòmica hi ha les de Sant Llorenç, Sant Ignasi de Loiola, i la Mare de Déu de Montserrat, a Lleida ciutat; Santa

Maria de Butsènit, Sant Llorenç de Soses, Sant Bartomeu d'Alpicat, Sant Sadurn d'Alguaire, Sant Martí dels Alamús, Sant Pere Apòstol de Millà, la Mare de Déu del Roser de Corçà, l'Assumpció del Soleirà i l'Assumpció d'Almenar. Les cases parroquials que també rebran una quantitat econòmica són les de la parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida, la de Sarroca de Lleida, la d'Alfarràs, la de Les Borges, la d'Alguaire, la de Sudanell i la de Corbins.

CERCA DE VOSOTROS

Día del Seminario

Queridos diocesanos:

Existen abundante realidades o situaciones que causan al ser humano diversas emociones, extrañeza, repulsa, adhesión, dolor o alegría. Todos las identificáis porque son causa de muchos problemas sociales. Cualquiera podría hacer una relación de lo que ocurre a nuestro alrededor y nos invade de preocupación: las guerras, el hambre, las desigualdades, la trata de personas, el maltrato de las mujeres, la sequía, las migraciones y un largo etcétera.

Los cristianos acudimos a Dios para solicitar ayuda ante estas problemáticas y poder encontrar una solución aceptable y beneficiosa. O, al menos, para mitigar sus consecuencias perversas. Hace unas semanas pedíamos los obispos oraciones por la lluvia; constantemente pedimos por la paz y el fin de las guerras; hay jornadas sobre los migrantes o los enfermos; campañas de trabajo o formación sobre los abusos a menores o la profundización del tiempo libre en la juventud. Ese tipo de recuerdos no es algo extraordinario en la vida de los cristianos. Contamos con Dios ante cualquier acontecimiento y siempre buscando el beneficio de todos. Es cierto que las oraciones no son repeticiones de fórmulas mágicas sino confianza en Dios y compromiso personal ante el problema.

En el interior de la Iglesia también existen situaciones que nos obligan a pedir la ayuda de Dios. Es el caso de este domingo que elevaremos oraciones por el Seminario, por los formadores del mismo, por los seminaristas y por todos aquellos con responsabilidad directa en esa institución. La oración cristiana es una auténtica comunicación, tiene ida y vuelta; escuchamos, hablamos y pedimos, alabamos a Dios y le damos gracias. Los interlocutores son el mismo Dios y el ser humano que establecen una relación fluida entre ambos donde la obediencia del segundo y el amor y respeto de los dos encierran una maravillosa unión de sentimientos que permite una coherencia en la vida que es fundamental para cumplir el designio del Creador. La petición no es una manera de escapar o de paralizar la acción humana. Pedimos a Dios pero nos preguntamos de modo inmediato cuál es nuestro compromiso concreto en esa petición puesta en las manos divinas.

El lema del día del Seminario de este año es «Padre, envíanos pastores». Es una oración de petición. Porque estamos de acuerdo y queremos el contenido de la expresión; porque necesitamos pastores para nuestras comunidades, porque debemos todos apoyar una pastoral vocacional auténtica que anime a los jóvenes a ponerse al servicio de la comunidad como pastores que escuchan, que acompañan, que enseñan, que promueven la santificación de todos.

Además de la petición hecha a Dios que demuestra nuestra confianza y antepone su gracia a los sentimientos humanos, es importante recordar la responsabilidad que todos tenemos con el Seminario. Cada uno, según su misión eclesial, tendrá mayor o menor cercanía pero todos los miembros del Pueblo de Dios son conscientes de su amor y de su obligación con esta importante institución educativa: los actuales pastores siendo auténticos testimonios delante de la comunidad, manifestando alegría y felicidad por su ministerio; las familias, y en concreto los padres, creando un ambiente donde sea fácil para sus hijos decidir un ingreso futuro en el Seminario; los catequistas y profesores cristianos favoreciendo el estilo de vida ministerial; los jóvenes mostrando valentía y coraje para entregar su vida a este servicio; las comunidades cristianas en general creando espacios y tiempos de oración por este motivo y valorando el servicio que prestan los sacerdotes.

Necesitamos cambiar el signo de las cosas. No quedarnos paralizados por las dificultades y carencias y trabajar unidos en el importante desarrollo de la pastoral vocacional.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Nou mantell popular per a la Mare de Déu de la Sang

Les alumnes del taller de costura de l'Associació de Veïns de la Zona Alta-Ricard Viñes han elaborat un mantell nou per a la Mare de Déu de la Soledat de la Puríssima Sang de Lleida per

der preservar l'original, una obra única i centenària. El nou mantell es podrà lluir en les processons de Setmana Santa quan faci mal temps o plougui. Una de les artífexs de la iniciativa és Conchita Rivas, modista i professora del taller de costura, que es va mostrar «orgullosa i molt contenta» pel mantell que han fet gràcies a la dedicació d'hores i d'aportacions econòmiques solidàries. La idea es va gestar a l'Associació de Veïns de la Bordeta, on impartia un taller de costura i on es va organitzar un sorteig per poder recaptar els primers fons. El mantó es va traslladar a l'Associació de la Zona Alta-Ricard Viñes, on s'ha treballat des de l'octubre per tenir-ho a punt per aquesta Setmana Santa.

Èxit de les Xerrades Quaresmals

La Federació de Cases i Centres Regionals de Lleida ha organitzat, un any més, les seves tradicionals i itinerants Xerrades Quaresmals, que s'han desenvolupat entre el 7 i el 9 de març al Centre Extremeny amb un notable èxit de públic. Entre les activitats que s'hi ha desenvolupat, cal destacar una ex-

posició fotogràfica i un concert de mezzosoprano i organista. També hi ha hagut les tradicionals conferències, que donen nom al cicle. El dia 8 va anar a càrrec de Mn. Jaume Clusa, amb l'assistència del bisbe Salvador, i el dia 9, el conferenciant va ser el jove sacerdot de la diòcesi Joshua Carrillo.

Formació en lideratge pastoral

Un grup de cinc persones de les parròquies de Sant Pau i de la Unitat Pastoral Pilar-Magdalen següeixen un programa de formació de lideratge pastoral que duu a terme Autem, una Fundació de Lideratge Pastoral al servei de l'Església. Aquesta formació telemàtica també la segueixen persones d'altres diòcesis espanyoles. Davant els canvis profunds en la societat i a l'Església, i tal com convida a fer el papa Francisc, es fa evident la necessitat d'una conversió pastoral perquè l'Església pugui retrobar la seva identitat essencial: ser missiонера i fer deixebles tal com Jesús va dir.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

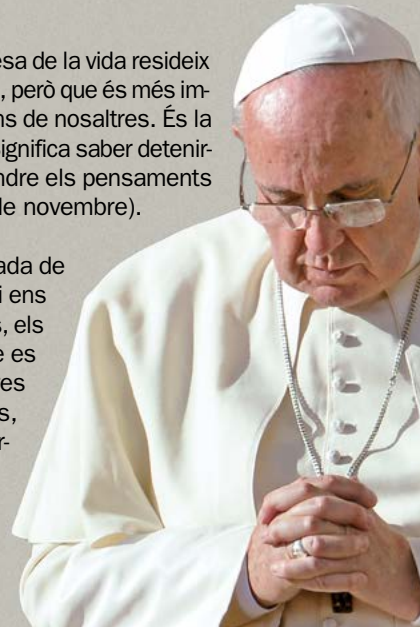
@Pontífex_es: «Ser sants significa conformar-se a Jesús i deixar que la nostra vida bategui amb els seus mateixos sentiments.

Només quan tractem d'estimar com Jesús ens va estimar també nosaltres fem visible a Déu i realitzem així la nostra vocació a la santedat» (10 de novembre).

@Pontífex_es: «Tot ésser humà, de qual sevol poble o religió, tot ésser humà és sagrat, és preciós als ulls de Déu i té dret a viure en pau. No perdem l'esperança: resem i treballem incansablement perquè el sentit d'humanitat prevalgui sobre la duresa dels cors» (12 de novembre).

@Pontífex_es: «La saviesa de la vida resideix a cuidar el que no es veu, però que és més important, perquè està dins de nosaltres. És la cura de la vida interior. Significa saber detenir-se i escoltar el cor, atendre els pensaments i els sentiments» (12 de novembre).

@Pontífex_es: «La mirada de compassió de l'Evangelí ens porta a servir als pobres, els predilectes de Déu, que es va fer pobre per nosaltres (2Co 8,9): els exclosos, els marginats, els descarrats, els petits, els indefensos. Ells són el tresor de l'Església, els preferits de Déu» (13 de novembre).

REFLEXIONS

La mort m'ha sorprès altra vegada

He anat al tanatori per celebrar l'eucaristia de comiat del pare d'uns companys del temps d'universitat. Molts familiars, amics i coneguts s'han aplegat entorn d'ells. Pocs paraules. El fer costat ja era prou eloqüent. Els seus rostres, les mirades manifestaven el consol i l'agraïment. A l'oratori, un silenci dens convidava al recolliment i a la pregària.

En el nostre context cultural i social es parla poc del moment de la mort. Prou sabem que la mort és una companya de tota la vida, però quan truca a prop ens sotrageua i sorprèn una i altra vegada, com si volguéssim defugir aquesta realitat de la nostra vida. En el moment del traspàs d'una persona propera, s'obre un parèntesi en el nostre atrafegament i neguit quotidià, encara que només sigui per uns dies. La sorpresa ens envaeix i ens porta a repetir-nos les preguntes sobre el sentit de la vida i de la mort, sobre el seu perquè... Preguntes ben comuns, lligades a la naturalesa humana.

Vivim sovint pendents dels aspectes materials de la nostra vida: el tenir, el poder, la satisfacció immediata ens preocupen excessivament. Tenim molts afanys, però, ens preocupem pel que veritablement ens fa homes i dones de bona voluntat? Ens omplim de sorolls externs, però, ens dona això la pau interior que ens permet retrobar-nos, retrobar els altres i retrobar Déu?

Quan la mort ens sorprèn una i altra vegada, fem alhora d'aquests moments d'aturada personal, de comiat, de dol, de pregària per la persona traspassada, un motiu de reflexió sobre la nostra pròpia vida, la seva plenitud, el seu sentit i el seu fruit. Examinar el nostre seguiment personal de Jesús, la nostra fidelitat.

Encara que ens faci respecte, no tinguem por de la mort. Posem la nostra confiança en el Senyor. Un dia, proper o llunyà, ens reunirem a la casa del Pare del cel per lloar-lo, per agrair-li el do de la vida, el que ens ha posat a l'abast, la companyia de les persones amb les quals fem el nostre camí, per agrair-li el seu Amor. Fem nostres les paraules del llibre de les Lamentacions: «La seva pietat és nova cada matí, la seva fidelitat és immensa. El Senyor és bo per als qui hi confien, per a tots aquells que el cerquen. És bo d'esperar silenciosament la salvació del Senyor» (Lm 3, 23.25-26).

Enric Puig Jofra, SJ

Congrés de l'Església en l'educació

El bisbe Salvador i la directora del Col·legi Episcopal, Antonieta Mateus, van assistir el dissabte 24 de febrer a la sessió final del congrés «L'Església en l'Educació: presència i compromís», que va reunir 1.200 participants. A aquesta sessió final s'hi arriba després d'un procés de treball que es va iniciar el 2 d'octubre a Barcelona, on va arrencar la fase prèvia. Una fase que s'ha abocat a potenciar la participació i la reflexió conjunta de tota la comunitat educativa. Durant aquest temps, s'han desenvolupat nou panells d'experiències que han permès presentar 78 projectes que es desenvolupen a diferents àmbits educatius. A més, la pà-

gina web del congrés ha estat oberta per rebre les experiències i les reflexions de tota la comunitat educativa.

Arrels Sant Ignasi aconsegueix ampliar l'atenció al Centre Obert

Arrels Sant Ignasi ha aconseguit el repte que s'havia proposat en la campanya «Un lloc amb caliu, un lloc com a casa» per poder ampliar l'horari d'atenció d'Arrels Centre Obert, el seu centre de dia per a persones en situació de sense llar. Han recaptat 13.620 euros per finançar el projecte, per sobre dels 12.000 que demanaven inicialment. Aquests recursos s'han utilitzat amb l'objectiu d'oferir un espai més còmode i una atenció de qualitat als migdies i caps de setmana per a les persones que utilitzen el servei, i també s'ha contractat a personal especialitzat per mantenir les atencions, entre altres.

Trobades de joves i monitors d'esplai

La delegació de Pastoral de joves del Bisbat de Lleida va participar, el darrer cap de setmana de febrer, a la trobada «Encuentro los 40: seminario nacional con jóvenes», que es va celebrar a Valladolid i que va reunir joves de diferents realitats pastorals de l'Església d'Espanya.

El mateix cap de setmana, prop de 100 monitors i monitores de més de 25 centres i clubs d'esplai federats al Moviment de Centres d'Esplais Cristians Catalans (MCECC) de la Fundació Pere Tarrés es van reunir a l'abadia de Montserrat per celebrar la vuitena edició de la Nit dels Animadors i Animadores de la Fe.

També el 24 de febrer, animadors de la comunitat i agents de pastoral del bisbat es van reunir a l'església de Santa Teresa Jornet.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Dn 13,19-15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: Dn 13,41c-62) / SI 22 / Jo 8,1-11]. Sant Ciril de Jerusalem (315-386), bisbe i dr. de l'Església. Tortosa: sant Salvador d'Horta, rel. franciscà, de Santa Coloma de Farners (la Selva), morí a Càller (Sardenya, 1567).

19. ■ Dimarts [2S 7,4-5a.12-14a. 16 / SI 88 / Rm 4,13.16-18.22 / Mt 1, 16.18-21.24a (o bé Lc 2,41-51a)].

Sant Josep, Espòs de la Benaurada Verge Maria, natzarè, patró de l'Església universal i dels agonitzants, i també dels fusters; sant Amanç o Amanci (s. VII), diaca romà i mr. a Flandes.

20. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92. 95 / SI: Dn 3,52-56 / Jo 8,31-42]. Sant Ambrós de Siena, rel. dominicà; sant Martí de Dumio, bisbe; santa Fotina, mr. samaritana; santes Eufèmia i Alexandra, mrs.

21. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / SI 104 / Jo 8,51-59]. Sant Filèmon o Filemó, mr. (287) a Egipte; santa Fabiola (†399), matrona romana.

22. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / SI 17 / Jo 10,31-42]. Sant Zacaries, papa (grec, 741-752); sant Octavià, mr. d'origen africà; sant Deogràcies (s. V), bisbe de Cartago; sant Benvingut (Bienvenido, †1282), bisbe; santa Lea (†384), rel. viuda romana.

23. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / SI: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Feliu de Llobregat; sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona. Sant Toribí de Mogrojo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams (lit. hores: 2a setm.) [Is 50, 4-7 / SI 21 / Fl 2,6-11 / Mc 14,1-15,47 (o bé, més breu: 15,1-39)]. Sant Simó, nen mr.; santa Caterina de Suècia, vg., filla de santa Brígida.

Diumenge V de Quaresma (B)

COMENTARI

«El gra de blat, si mor dona molt de fruit»

Evidentment el dolor i el sofriment no agraden a ningú, ni a Jesús tampoc, però de vegades és el preu de la vida com pot ser una operació dolorosa. Jesús, abans de morir es troba en aquests moments difícils. Ens ho recorda la carta als hebreus: *Jesús durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes.* El dolor, la por a la mort és molt forta, per això prega a Déu amb grans clams i llàgrimes. Però afirma la carta: *Déu l'escoltà per la seva submissió.* Nosaltres enteníem que Déu el va alliberar de la mort. Però no. *Tot i que era el Fill aprengué en els sofriments què és obeir i es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.* Déu l'escolta donant-li la força i la valentia per a sofrir en la certesa que, com diu el mateix Jesús a l'evangeli *si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit.* I també *els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món la guarden per a la vida eterna.* Jesús no va estimar la vida d'aquest món. I per això pot dir: *Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat i jo, quan seré enlairat, en la creu, damunt la terra atrauré tothom cap a mi.* Jesús morint dona el fruit més gran que es pot donar: la salvació de tot el món. Ara és el moment de *la glorificació com diu la veu del cel.* La mort es transforma en vida. I així es fa realitat en cadascun de nosaltres el que afirma Déu a través d'Ezequiel: *Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu i ells seran el meu poble. Tots em coneixeran ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.* L'home, tot home queda transformat i és capaç de seguir fidelment el camí de Jesús que, a l'evangeli, ens ha dit: *Si algú es vol fer servidor meu que em segueixi.* No hem d'estimar la vida en aquest món sinó morir a les coses d'aquí la terra per donar molt de fruit, com Jesús.

▶ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 31,31-34)

Vindran dies, diu l'oracle del Senyor, que pactaré amb el casal d'Israel i amb el casal de Judà una aliança nova. No serà com l'aliança que vaig pactar amb els seus pares el dia que els vaig donar la mà per fer-los sortir del país d'Egipte; aquella aliança, ells la van trencar, tot i que jo era el seu amo, diu l'oracle del Senyor. L'aliança que jo pactaré després d'aquells dies amb el casal d'Israel serà aquesta, diu l'oracle del Senyor: Posaré la meua llei en el seu interior, l'escriuré en els seus cors. Llavors jo seré el seu Déu, i ells seran el meu poble. No caldrà que s'instrueixin l'un a l'altre dient: «Coneixeu qui és el Senyor», perquè tots em coneixeran; del més petit al més gran, diu l'oracle del Senyor, ja que els perdonaré la culpa i no recordaré més el seu pecat.

▶ Salm responsorial (50)

R. *Déu meu, creeu en mi un cor ben pur.*

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant; / vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes; / renteu-me ben bé de les culpes, / purifiqueu-me dels pecats. R.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur, / feu renéixer en mi un esperit ferm. / No em llenceu de la vostra presència, / ni em prengueu el vostre esperit sant. R.

Torneu-me el goig de la vostra salvació, / que em sostingui un esperit magnànim. / Ensenyaré els vostres camins als pecadors, / i tornaran a vós els qui us han abandonat. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 5,7-9)

Germans, Jesús, durant la seva vida mortal, s'adreçà a Déu, que el podia salvar de la mort, pregant-lo i suplicant-lo amb grans clams i amb llàgrimes. Déu l'escoltà per la seva submissió. Així, tot i que era el Fill, aprengué en els sofriments què és obeir, i un cop consagrat sacerdot es convertí en font de salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten.

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Joan (Jn 12,20-33)

En aquell temps, alguns d'entre els grecs que havien pujat a Jerusalem per adorar Déu en ocasió de la festa, anaren a trobar Felip, que era de Bet-Saida de Galilea, i li pregaven: «Senyor, voldríem veure Jesús.» Felip anà a dir-ho a Andreu i tots dos ho digueren a Jesús. Jesús els respongué: «Ha arribat l'hora que el Fill de l'home serà glorificat. Us ho dic amb tota veritat: si el gra de blat, quan cau a terra, no mor, queda sol, però si mor, dona molt de fruit. Els qui estimen la seva pròpia vida la perden; els qui no l'estimen en aquest món, la guarden per a la vida eterna. Si algú es vol fer servidor meu, que em segueixi, i s'estarà on jo m'estic. El Pare honorarà els qui es fan servidors meus. En aquests moments em sento torbat. Què he de dir? Pare, salveu-me d'aquesta hora? No, és per arribar en aquesta hora, que jo he vingut. Pare, glorifiqueu el vostre nom.» Una veu va dir del cel estant: «Ja l'he glorificat, però encara el glorificaré.»

La gent que ho sentí deia que havia estat un tro; d'altres deien que un àngel li havia parlat. Jesús els digué: «No és per mi que s'ha sentit aquesta veu, és per vosaltres. Ara és el moment que aquest món serà condemnat. Ara el sobirà d'aquest món serà expulsat, i jo, quan seré enlairat damunt la terra, atrauré tothom cap a mi.» Deia això indicant com havia de ser la seva mort.

▶ Lectura del libro de Jeremías (Jer 31,31-34)

Ya llegan días —oráculo del Señor— en que haré con la casa de Israel y la casa de Judá una alianza nueva. No será una alianza como la que hice con sus padres, cuando los tomé de la mano para sacarlos de Egipto, pues quebrantaron mi alianza, aunque yo era su Señor —oráculo del Señor.

Esta será la alianza que haré con ellos después de aquellos días —oráculo del Señor—: Pondré mi ley en su interior y la escribiré en sus corazones; yo seré su Dios y ellos serán mi pueblo. Ya no tendrán que enseñarse unos a otros diciendo: «Conoce al Señor», pues todos me conocerán, desde el más pequeño al mayor —oráculo del Señor—, cuando perdone su culpa y no recuerde ya sus pecados.

▶ Salmo responsorial (50)

R. *Oh, Dios, crea en mí un corazón puro.*

Misericordia, Dios mío, por tu bondad, / por tu inmensa compasión borra mi culpa; / lava del todo mi delito, / limpia mi pecado. R.

Oh, Dios, crea en mí un corazón puro, / renuévame por dentro con espíritu firme. / No me arrojes lejos de tu rostro, / no me quites tu santo espíritu. R.

Deuélveme la alegría de tu salvación, / afiánzame con espíritu generoso. / Enseñaré a los malvados tus caminos, / los pecadores volverán a ti. R.

▶ Lectura de la carta a los hebreos (Heb 5,7-9)

Cristo, en los días de su vida mortal, a gritos y con lágrimas, presentó oraciones y súplicas al que podía salvarlo de la muerte, siendo escuchado por su piedad filial. Y, aun siendo Hijo, aprendió, sufriendo, a obedecer. Y, llevado a la consumación, se convirtió, para todos los que lo obedecen, en autor de salvación eterna.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 12,20-33)

En aquel tiempo, entre los que habían venido a celebrar la fiesta había algunos griegos; estos, acercándose a Felipe, el de Betsaida de Galilea, le rogaban: «Señor, queremos ver a Jesús». Felipe fue a decírselo a Andrés; y Andrés y Felipe fueron a decírselo a Jesús. Jesús les contestó: «Ha llegado la hora de que sea glorificado el Hijo del hombre. En verdad, en verdad os digo: si el grano de trigo no cae en tierra y muere, queda infecundo; pero si muere, da mucho fruto. El que se ama a sí mismo, se pierde, y el que se aborrece a sí mismo en este mundo, se guardará para la vida eterna. El que quiera servirme, que me siga, y donde esté yo, allí también estará mi servidor; a quien me sirva, el Padre lo honrará. Ahora mi alma está agitada, y ¿qué diré? ¿Padre, líbrame de esta hora? Pero si por esto he venido, para esta hora: Padre, glorifica tu nombre». Entonces vino una voz del cielo: «Lo he glorificado y volveré a glorificarlo.»

La gente que estaba allí y lo oyó, decía que había sido un trueno; otros decían que le había hablado un ángel. Jesús tomó la palabra y dijo: «Esta voz no ha venido por mí, sino por vosotros. Ahora va a ser juzgado el mundo; ahora el príncipe de este mundo va a ser echado fuera. Y cuando yo sea elevado sobre la tierra, atraeré a todos hacia mí». Esto lo decía dando a entender la muerte de que iba a morir.